

بسم الله الرحمن الرحيم

مفتی اعظم مصر اولین گلوله‌ی ترامپ را با پیش گوئی و تحریف، به سوی پروژه‌ی امت شلیک کرد!

(ترجمه)

مفتی اعظم مصر با استفاده از حضورش در جلسه‌ی اول کنفرانس «سال ۳۰» مجلس اعلی در مورد قضایای اسلامی و به عهده گرفتن ریاست این مجلس، اولین گلوله را در جنگ آشکار با پروژه امت؛ یعنی پروژه‌ی خلافت راشده بر منهج نبوت که حزب‌التحریر از زمان ایجادش آن را حمل می‌کند، شلیک نمود.

این یک جنگ آشکار است که بیداری امت در رابطه با اسلام و دولت‌اش باعث شده است تا این جنگ را به راه اندازند؛ زیرا سیاست قابل اعتماد در گذشته عبارت از ریشه‌کن ساختن کامل پروژه‌ی امت و حاملین آن بود؛ کاری که در ذات خودش کمک نمودن با مفکوره‌ای به شمار می‌رود که دشمنان این پروژه را وادار به انتقال از برنامه‌ی (الف: ریشه کن سازی) به برنامه‌ی (ب: تحریف) و اکنون به برنامه‌ی (ج: ایجاد اسلام جدید) نمود.

مفتی اعظم مصر بعد از اظهار ارادت همیشگی‌اش به سیسی، بلافاصله به بیان برنامه و ترسیم نتیجه‌ای که خودش می‌خواست به آن برسد و نیز نتیجه‌ی دل‌خواه حاکم مصر در روشنی نظام سرمایه‌داری جهانی بود، پرداخت. نتیجه‌ای که از آن با این کلمات تعبیر نمود: «بدون شک مصر کشوری است که بر اساس استفاده از امکانات قدرت، پیش‌رفت و انکشاف در تمامی عرصه‌ها عمل می‌کند، دولتی که حق فرد را در مسیر ایجاد جامعه ضایع نساخته و نه هم در وظیفه ایجاد و انکشاف دولتی که حقوق افراد را مراعات نماید کوتاهی می‌کند، دولتی که با تمامی کشورهای جهان در زیر چتر همکاری، برادری، تبادل مصالح و منافع، علوم و معارف همزیستی و رابطه‌ی مشترک دارد.»

این جملات فراتر از تعریف یک شاگرد نجیب در مکتب/مدرسه نظام سرمایه‌داری استعماری که به هدف دنباله‌روی و وابسته‌گی استخدام گردیده، نیست و علی‌رغم این که این سخنان نظریاتی بیش نیستند، هیچ رابطه‌ای با واقعیت فعلی و گذشته مصر ندارند؛ بلکه سخنان تکراری هستند که از شصت سال به این سو از زبان رؤسای جمهور مصر شنیده ایم؛ جزاین که چیز جدید در سخنان‌اش پوشش ظاهری دینی بود که می‌خواست توسط آن تصویر دولت فرضی تازه ایجاد شده را پنهان نماید؛ چنان‌چه این دولت نو پا را به عنوان "بهترین نمونه جهت تطبیق مقاصد پاک شریعت" معرفی نمود. به گمان و آرزوی سراب‌گونه‌ای (او) مفتی اعظم): «مصر، جایگاهی را که لایق نام، تاریخ و تمدن آن می‌باشد، به دست آورده است و به زودی از آفتاب دانش آن نوری خواهد تابید که مسیر جهان را به سوی حقیقت و نیکی روشن می‌سازد.»

تشبیه این سخنان به سراب به این دلیل است که: "از درخت خار، انگور چیده نمی‌شود؛" اما مفتی مصر به آب زلال وحی و راه حل شرعی که با حفظ قرآن و سنت تضمین شده است، اکتفا نکرده، به پیچ و تاب دادن گردن نصوص و از آن جمله سیرت نبوی -به هدف راضی ساختن آقا و آقای آقایش در قصر سفید- می‌پردازد و این آرزویی که توسط آن به مصری‌ها وعده داده می‌شود. چه شبهات بزرگی به آن‌چه که الله سبحانه و تعالی آن را در این قول خودش توصیف نموده است، دارد:

﴿لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسُطِ كَفَيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَلِّغُهُ وَمَا
دُعَاءَ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَلٍ﴾ (رعد: ١٤)

ترجمه: الله است که شایسته نیایش و دعا است. کسانی که جز او دیگران را به یاری می‌خوانند، به هیچ وجه دعاهای شان را اجابت نمی‌نمایند و کمترین نیازشان را برآورده نمی‌کنند. آنان (که غیر خدا را به فریاد می‌خوانند و به جای آفریدگار، از آفریدگان درخواست برآورده شدن نیازهای شان را می‌نمایند) به کسی می‌ماند که (برکنار آبی دور از دست‌رس نشسته باشد و) کف دست‌هایش را باز و به سوی آب دراز کرده باشد (و آن آب را به سوی خود بخواند) تا آب به دهان او برسد و هرگز آب به دهان‌اش نرسد. دعای کافران (و پرستش ایشان) جز سرگستگی و بیهوده کاری نیست.

بناءً، نیتی که در عقب تلاش‌های اصالت‌دهی به آن‌چه که با اسلام در تضاد است و از خلال چیزهایی که آن را به مقاصد شریعت نام‌گذاری کرده‌اند، پنهان شده است؛ در واقع همان دروازه‌ای است که از طریق آن به مخالفت با احکام صریح دین و معطل قرار دادن این احکام می‌پردازند و این حقیقت از زمان نام‌گذاری این کنفرانس به: "فقه/شناخت ایجاد کشورها... دیدگاه فقهی معاصر" برملا گردید که در آن اولین دام را از طریق تبدیل، تحریف و تعدیل کلمه "دولت" گذاشتند؛ به این معنا، دولتی که تمام مسلمانان را در تحت قیادت واحدی که آن‌ها را خلیفه واحدی رهبری می‌کند - چیزی که اسلام آن را واجب گردانیده و وجود دو خلیفه را همزمان حرام گردانیده است- را با کلمه‌ی "دولت‌ها" یکسان می‌دانند. عملی که به هدف توجیه و به رسمیت شناختن مرزهای سایکس پیکو که به هدف پراکنده ساختن امت و تقسیم نمودن آن به کشورهای کوچک انجام می‌شود.

دلیلی که ثابت می‌کند موارد یاد شده هدف اصلی آن‌ها را از انتخاب این عنوان تشکیل می‌دهد، این سخن مفتی اعظم مصر می‌باشد که گفت: «باید این حقیقت را بدانیم که دولت ملی و مدنی جدید، یگانه دولتی است که می‌تواند مقاصد شریعت اسلامی را تحقق بخشد؛ پس باید از حدود و مرزهای آن حفاظت نماییم.»، از باب مقوله: «از حرف دهانت محکومات می‌کنم!» این سخن وی که: «نباید به برنامه‌های تفرقه و تقسیم اجازه دهیم تا اهداف پلیدش را عملی سازد.» مطرح ساختن این پرسش مهم را حتمی می‌سازد که: آیا اجازه ندادن به تفرقه و تقسیم، یک حکم شرعی است؟ آیا بدون کدام سند و حکم قبلی عملی می‌شود؟ با تفرقه و تقسیمی که در گذشته بالای دولتی که محدودی آن به امتداد سه قاره بود، صورت گرفت یکسان نیست؟ و یا این استعمار است که خطوط سرخ را برایت تعیین می‌کند، جناب مفتی؟ بلی! این استعمار نه تنها برای تو خطوط سرخ تعیین می‌کند؛ بلکه برای ارتش‌های اسلامی نیز چهارچوب زمانی و مکانی را تعیین می‌کند؛ چیزی که تو آن را به خاطر محافظت از مرزهایی که استعمار تعیین نموده و کشورهای مستعمره آن‌ها را با دستان خودشان ترسیم کرده‌اند "جهاد در راه الله" نامیده‌ای.

باز هم مفتی در هنگام ادامه‌ی سخنان‌اش چنین می‌گوید: «اما در قسمت دیدگاه شریعت قطعاً پیامبر ما صلی الله علیه وسلم...»؛ درحالی که باید به مسلمان به‌خاطر شنیدن ادله‌ی شرعی که سخنان بعدی را تائید می‌کند از قبل آگاهی داده شود؛ ولی برعکس در می‌یابیم که مفتی الفاظ و اصطلاحاتی را استفاده می‌کند که در هیچ یک از کتب سیرت وارد نگردیده‌اند و با جرأت و تهمت عجیبی بالای الله سبحانه و تعالی و پیامبر او صلی الله علیه وسلم، تصویری از مفهوم یک دولت ملی تابع نظام سرمایه‌داری استعماری را بر دولتی که پیامبر صلی الله علیه وسلم با دستان خودش آن را تاسیس نموده بود ارائه کرد؛ تصویری که خودش و بادارانش می‌خواهند. به گمان او «اسلام و قوانین آن، محض اساسات و قواعدی هستند که همواره نمونه‌ی

بی‌مثالی برای پیروی تا امروز بوده‌اند...» ولی این قاعده‌ی اول اسلام که: اسلام همیشه برتر بوده، چیزی از آن برتر نیست و حاکمیت و سیادت از شریعت می‌باشد را فراموش نموده است؛ مفاهیمی که از موارد مهم دعوت در مسجد نبوی به شمار می‌رفت. در ادامه می‌افزاید که: «این مسجد محلی برای برگذاری کنفرانس‌ها، دیدار با نمایندگان قبایل و سایر فعالیت‌های مدنی که در راستای پیش‌رفت و ترقی جامعه‌ی مدینه‌ی منوره کمک می‌کرد به شمار می‌رفت.» غافل از این که همین مسجد بود که پیامبر صلی الله علیه وسلم از آن‌جا دولت را اداره نموده، در آن‌جا پرچم‌های فتح سرزمین‌ها را به اهتزاز در می‌آورد و همین مسجد بود که لشکر عمری برای فتح سرزمین کنانه (مصر) از آن‌جا خارج شد. اما در سخنان‌اش در مورد به عهده گرفتن وظایف از سوی پیامبر صلی الله علیه وسلم به عنوان حاکم مدینه، اشاراتی به روش فکری غرب وجود داشت و اصطلاحاتی؛ هم‌چون: «...امنیت را تامین نمود، اسباب تفرقه و اختلاف را از بین برد، از وحدت و سلامت مدینه با وجود تمام اقوام و اعتقادات آن حفاظت نمود، بر اساس قاعده‌ی صلح و محبت، نهادینه ساختن اصول همزیستی مسالمت آمیز و همدیگر پذیری» را بالای آن اطلاق کرد.

در واقع تمام این دورنماها از سوی او، تلاشی برای فریب مردم در توصیف رونویسی که پیامبر صلی الله علیه وسلم در آن، قانونی را برای مدینه ایجاد کرده بود، می‌باشد؛ چنان‌چه گفت: «رونویس قانون مدینه، قانونی بود که همه بالای آن توافق کرده بودند»؛ پس به دور از پیامبر صلی الله علیه وسلم، با این حساب، مدینه یکی از دو بخش دولت سکولاریستی بود که در مقابل دولت نظامی قرار داشت و در هیچ یک از آن‌ها حاکمیت از الله واحد و احد نبود. این‌ها تهمت‌هایی هستند که فریب و تحریف او را در مورد رونویس مبارک نبوی که یک به یک آن مبنی بر این‌ها: کسانی که وارد پیمان مدینه می‌گردند، امتی در برابر دشمنان‌شان هستند و در برابر غیر خودشان هم‌دست می‌باشند و این که امورشان را به رسول الله علیه وسلم راجع می‌کنند، آشکار بوده و افشا می‌سازد. پس کجای این رونویس مانند قوانین دولت‌های فعلی است؛ دولت‌هایی که بر اساس خواسته‌های غرب، قوانین کفری آن و برادری میان بندگان شیطان و مسلمانان -بعد از دور شدن آن‌ها از قضیه سرنوشت‌سازشان- حرکت می‌کنند؟! و با نوعی از آمیخته‌گی و بازی با الفاظ، اصطلاحاتی تراوش شده از نظام سرمایه‌داری استعماری را استفاده کرده و می‌گویند: «سپس پیامبر اقدام به تقویه پایه‌های جامعه مدنی نمود.»؛ درحالی که می‌توانست بگوید: «تقویه پایه‌های جامعه‌ی مدینه»؛ بلکه این به معنای فریب و پاشیدن زهر تمدن سکولاریزم بالای عسل صاف و شفاف اسلام است! تا آخر بالای اصطلاحات مذهب فردی و منفعت‌گرایانه‌ی سکولاریزم اصرار ورزید؛ مانند: «اصول اعتماد به نفس، پیش‌رفت، تولید انرژی، برای ناکام ساختن تلاش‌ها و متوقف ساختن پیشرفت وی توسط پخش شایعات مغرضانه و ترویج دروغ‌های باطل تلاش کردند» و به خاطر این که بتواند برای به دست آوردن نتیجه‌ای که برای او توسط خلط نمودن و آمیختن موضوعات پراکنده در گوش شنوندگان‌اش در نظر گرفته شده است آمادگی بگیرد، چنین می‌گوید: «...سبحان الله العظیم! چقدر امشب شبیه با دیشب است.»

درست است جناب مفتی! امشب با دیشب بسیار شبیه است! اگر حیا نداری هرچه می‌خواهی انجام بده، از ابن مسعود رضی الله عنه روایت شده که پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمودند:

«إِنَّ مِمَّا أَدْرَكَ النَّاسُ مِنْ كَلَامِ النَّبِيِّ الْأُولَى: إِذَا لَمْ تَسْتَحْيِ فَاصْنَعْ مَا شِئْتَ» (بخاری: ۶۱۲۰)

ترجمه: یکی از سخنانی که مردم از پیامبران گذشته دریافته‌اند، این است که: "اگر حیا نداری؛ هرچه می‌خواهی بکن."

این کلمات را به عنوان نصیحت بپذیر، شاید از گمراهی که در آن قرار داری و هم‌چنان از راه ترامپ برگردی!

این پایین نمودن شأن بزرگترین دولتی که تا به حال بشریت آن را شناخته و هم‌چنان تحریف بی‌شرمانه سنت مطهر نبوی، به خاطر پیروی تو از غرب است و به زودی زشتی‌ها و مصیبت این کار، تو و کسانی که از تو پیروی نموده‌اند را فرا خواهد گرفت. به نظر تو فتح مکه و شکستن بت‌ها "مداخله در امور داخلی دولت‌ها و تجاوزی آشکار علیه آزادی فکر، عقیده و میراث انسانی بوده است." هم‌چنان فتح بزرگ مصر از سوی عمرو بن العاص اشغال و عمل ضد انسانی بود.

بدون شک الله سبحانه و تعالی پاک و منزّه است، دعوت حق از آن اوست، یاری‌دهنده و برتری‌دهنده دین‌اش است و پیروزکننده‌ی اسلام بر سایر ادیان توسط عزت بخشیدن به عزت‌مندان و ذلت بخشیدن به فرومایه‌گان در سایه خلافت وعده داده شده بر منهج نبوت که به زودی قائم خواهد شد، می‌باشد:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

ترجمه: آنان می‌خواهند نور خدا را با (گمان‌های باطل و سخنان ناروای) دهان خود خاموش گردانند (و از گسترش این نور که اسلام است، جلوگیری کنند)؛ ولی خداوند جز این نمی‌خواهد که نور خود را به کمال رساند (و پیوسته با پیروزی این آئین، آن را گسترده‌تر گرداند)؛ هرچند که کافران دوست نداشته باشند.

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (توبه: ۳۲)

ترجمه: خدا است که پیغمبر خود (محمد) را همراه با هدایت و دین راستین (به میان مردم) روانه کرده است تا این آئین (کامل و شامل) را بر همه آئین‌ها پیروز گرداند (و به منصفی ظهورش رساند)؛ هرچند که مشرکان نپسندند.

نویسنده: جمال علی

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

۲۱ محرم ۱۴۴۱ ق.

۲۰ سپتامبر ۲۰۱۹ م